

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipolom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta	6 60 3-30
četrt leta	3 40 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabrčček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglašni in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

SOČA

„Vse za omiko, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-50.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdanje.)

„Gor. Tiskarna“ A. Gabrčček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

„Narodni sklad“.

Piše A. G.-k.

2. »Trgovsko in obrtno društvo.«

Trgovska šola.

Naši klerikalci, ki so več let sleparili svet pod plaščem krščanskega socializma, so menili koncem l. 1898. in l. 1899., da jim je napočila na Goriškem zlata doba. Ustanavljala so se društva in zadruge pod neposrednim vodstvom dr. Šusteršiča, in kar neprikrito so že govorili o konsumnih zalozah in pivnicah.

Taka nezdrava trgovina in obrt bi bila v naši deželi slovenskemu ljudstvu toliko usodepolnejša vsled vpliva po trgovsko-obrtni zbornici na razmere v deželi, zato je bilo treba odpora, — in ustanovilo se je »Trgovsko in obrtno društvo«.

O potrebi in nalogi tega društva sem napisal 172 strani obsežno knjižico, ki je zbudila jako mnogo zanimanja, novih misli o razvoju trgovine in obrti in tudi — podjetnosti. — Marsikaj, kar sem ondi razpravljaj, se je že vresničilo, izvedlo, ali je blizu tega, mnogo prav lepih načrtov pa čaka boljših časov, da postanejo dejanja. — Nastop novega društva je preprečil kranjske gospodarske boje v večjem obsegu, in to je jako velika zasluga v splošno korist naroda. — Društveni uradnik je odšel iz Gorice, in vse delovanje je za nekaj časa obtičalo v težavnem položaju; niti pisarna ni mogla redno poslovati za navadne posle in potrebščine naših trgovcev in obrtnikov. Zadnje mesece zopet deluje, ima hvaležnega delovanja dovolj, in sicer tudi take vrste, katerega vspehi bi se pokazali morda šele po letih, a je vendar neobhodno potrebno. O društveni pisarni in njenih poslih sem obširneje razpravjal v rečeni knjižici, zato ne bom ponavljal tu ničesa. Rečem le: slovenski trgovci in obrtniki v deželi moramo imeti tako središče, kakoršno je naše društvo. Na trgovsko in obrtno zbornico se ne smemo nič zanašati, in dokler ta ni v sloven-

skih rokah, moramo iskati polno nadomestilo v »Trgovsko-obrtnem društvu«.

To društvo treba torej spraviti v pravi tek. Brez žrtve to ne pojde. Naše ljudstvo na sploh se šele mora privaditi na dobroto, ki jih lahko poišče med svojci, da mu ni treba trpeti krivice in škode ali iskati drage pomoči pri tujcih. Pisarna našega društva bi morala biti trgovskemu in obrtnemu stanu velika dobrotnica. Polagoma pa bi vse stroške krila sama s svojim delom, za katero bi se plačevala neznatna odškodnina društvu. Do tje bo treba dokladati. Kdo naj to stori?!

Trgovsko in obrtno društvo ima v svojih pravilih tudi... slovensko trgovsko šolo.

Krasna misel! Za začetek bi morda ne potrebovali take trgovske šole, kakoršno vidimo v raznih mestih, marveč le tečaj za knjigovodstvo, obrtno spise in praktično računstvo, trgovsko in menično pravo itd., imajoči pred očmi sedanjí materijal, kakošen je in kakošen bi moral biti. Izobrazba tega materijala bodi prva naša skrb! — Koliko trgovcev in obrtnikov pa pozna pravilno knjigovodstvo, trgovsko korespondenco, najvažnije določbe trgovskega in meničnega prava itd.? Ali naj ostanemo vedno na jednaki stopnji? — Odpomurimo tej nujni potrebi vsaj s trgovskimi tečaji! — Učnih močij imamo! V naših denarnih zavodih je sposobnih močij za knjigovodstvo, za trgovsko in menično pravo imamo tudi dovolj moč, ki bi žrtvovali nekaj ur na teden, itd. Načrt je sestavljen, a treba mu dati življenja. — Taki tečaji bi gotovo dobivali državno podporo, kakor hitro bi se dokazalo, da so je vredni. Vlada ima na razpolago denarja v take namene, a iz naših krajev še ni dobila prošenj, katerim bi mogla ugoditi. — Sploh bi se morali taki tečaji vzdrževati sami, — ali ob začetku tega ni mogoče zahtevati. Kdo naj krije ustanovne stroške in režijo prvih časov? — »Narodni sklad«!

Društveno in posebno zadružno življenje se jako razvija; povsod pa po-

trebujejo ljudij, ki so trgovsko izobraženi, ali vsaj: da so dobro podkovani v knjigovodstvu ter znajo poslovati z menicami. Taki močje se že danes skrbno iščejo in dobro plačujejo! Koliko je tu dobrega domačega kruha za mlade rojake! — Ali ga ne bomo iskali? Ali ne damo mladeži prilike, da se dovoljno izobrazi in si poišče dobrega kruha na domači zemlji, služeč ob enem narodu in njega gospodarskemu napredku?!

3. Stenografski tečaji.

Stenografija (tesnopis) je pismo bodočnosti. Že dandanes pa je neobhodno potrebna po vseh pisarnah. Stenograf iščejo povsod. Dober stenograf dobi službo vsak dan, in povsod mu dajejo prednost pred tekmeči, ki ne znajo stenografije. Tudi v Gorici je tako. Tudi tu čedalje bolj iščejo stenografe, pa jih ni vselej dobiti. Nekaj jih je... iz stenografskega tečaja pred dvema letoma. Kako so ga zadržali v »Šolskem domu«, je znano »Sočinim« čitateljem. Že prvi poskus je rodil dober sad, ki nas more le vspodbujati, da sistematiški nadaljujemo tako koristno delo. — Pokazalo se je, da je v Gorici dovolj zanimanja za stenografijo, kajti slušateljev in slušateljki je bilo lepo število, in tu di zdaj jih je, ki bi se radi učili; — imamo tudi izvrstnih stenografov, ki bi radi učili. Treba torej samo dobiti prostore, nekaj učil in — plačati učitelja. Stroški bi ne bili veliki. Toda nekdo jih mora plačati in biti pripravljen na marsikak nepričakovan trošek. Kdo naj to stori? — I to spada v blagodejni delokrog »Narodnega sklada«!

Državni prispevki za ceste in mostove na Goriškem.

Državni proračun, ki je bil predložen pred časom zbornici poslancev, obsega tudi te prispevke za naše ceste:

1.) Za gradnjo ceste po Lijaku prispevek K 2.000
Za lani je bila podaljšana podpora K 16.000 iz l. 1900.

— Jaz ne vem kako, samo jaz ne umem računati v bankovcih, rekel je grof. — Kako je to, kaj so bankovci? — Da, sedaj že nikdo ne računa z bankovci, reče strije, kateri je previdno igral in bil na dobičku.

Starka je ukazala prinesiti kipečega vina; sama ga je izpila dve kupici, zarudela in zdela se je, kakor bi se ne menila za nič več. In stremen belih las se ji je izmuzal izpod čepice, ali ona jih ni popravila. Najbrže se ji je zdela, da je zaigrala milijone in je popolnoma propala. Praporščik je vedno pogosteje suval grofa z nogo. Grof je zapisoval starkine izgubljene ubitke. Naposled je prenehala igra. Kakor se je tudi prizadevala Ana Fedorovna slepiti se, pristavljati svojim zapisom in delati se, da se moti v računu in ne zna šteti, vendar je bila vsa potrta od veličine svoje izgube; na zadnje se je pokazalo, da je izgubila devetsto dvajset ubitkov. »To je v bankovcih devet rubljev,« je nekolikokrat vprašala Ana Fedorovna, ki ni pojmla velikosti svoje izgube, dokler ji ni brat razložil, da je izgubila dvaintrideset in pol rublja v bankovcih in da jih mora vsekako plačati. Grof pa še ni štel, koliko je dobil,

2.) Za gradnjo cestnega omrežja ob meji med Sočo in Idrijo . . . K 30.000
Za lani je bil podaljšan v to svrhu prispevek K 20.000.

3.) Prispevek za braniško cesto . K 20.000
Za lani je bil podaljšan obrok iz l. 1899. Očka Pavlica, kaj delate z braniško cesto?

4.) Za preložitve državne ceste od Kobarida proti Trnovemu od km 110'8 do 115'2 K 60.000
Do lani je bilo dovoljenega 140.000 K. Vsa cesta bo izdelana šele v več letih.

5.) Prispevek za cesto ob levem bregu Soče od Kanala do Vo-grščeka K 20.000

Ta obrok je še vedno podaljševanje iz l. 1900. Za to cesto je bilo dovoljeno že od l. 1897. dalje po 20.000 K, kar pa se ni porabilo.

6.) Poprava državne ceste od Uznika na Koroški cesti čez Sv. Lucijo in Želin po Idrijski dolini do Zg. Idrije na Kranjskem . . . K 20.000
Do lani je bilo še neporabljenega K 60.000!

7.) Prispevek za dograditev baške ceste od Hudejužne čez Podbrdc do kranjske meje . . . K 90.000
Lani je ostala neporabljenega svota K 34.000

8.) Za občinske ceste občine Ročinj, posebno iz Ročinja v Kam-breško, prispevek K 10.000
Za lani je bil podaljšan obrok 8000 K.

9.) Za premostitev soteske Tominske ter popravo ceste Sv. Peter-Čadra prispevek K 8000

10.) Za popravo okrajne ceste Rihemberg-Komen v črti Rav-njaka znesek K 8000

11.) Prispevek za popravke koroške državne ceste v Podselu med km 90'0 in 90'6, pol. okraj Telmin K 10.000

12.) Prispevek za popravo koroške državne ceste pri Morskem, (Kanal) km 77.570 do 78.120 . . K 12.000

Mostovi:

13.) Prispevek za most čez Idrijo pri Dolenjah iz l. 1900. . . K 4000

14.) Prispevek za most pri Mir-niku, tudi iz l. 1900. K 4000

vstal je in šel k oknu, kamor je Liza devala prigrizke in kjer je iz škatlje jemala na krožnik gobe za večerjo, in storil je to, kar je ves večer tako želel in ni mogel praporščik; mirno in prosto se je jel razgovarjati z njo o vremenu.

Praporščik je bil sedaj v jakc neprijetnem položaju. Ana Fedorovna se je odkrito razsrdila, ko sta odšla grof in zlasti Liza, katere jo je pridržavala pri dobri volji.

— Vendar, kako grdo je, da smo vas tako obigrali, rekel je Polozov, da bi kaj rekel. — To je naravnost brezvestno.

— Pa še izmislili ste si neke tablice in mizere, katerih jaz ne umem: torej koliko že znaša to v bankovcih?

— Dvaintrideset, dvaintrideset in pol rublja, trdil je konjenik, kateri je bil pod vplivom dobička jako židane volje: le daj denarce, sestra, daj.

— Vse vam dam; ali več me ne vjamete, toliko ne priigram vse življenje.

Ana Fedorovna je odšla močno se gugajoč v svojo sobo in prinesla devet rubljev v bankovcih. Le po odločnem zahtevanju strijčevem je plačala vse.

(Dalje pride.)

Dva huzarja.

Ruski spisal Lev Nikolajevič Tolstoj.
Poslovenil I. Sodar.

(Dalje.)

Vsem se je jako prikupil novi petrogradski način. Strije je celo zagotavljal, da ga je že znal, da je nekaj takega kakor boston, samo da je že malo pozabil. Ana Fedorovna ni ničesar razumela in tako dolgo ni razumela, da je bila prisiljena, smejoč se in prikima-vajoč z glavo, potrditi, da sedaj ji je že vse jasno. Veliko smeha je bilo sredi igre, ko je Ana Fedorovna samo z asom in kraljem napovedala mizere in ostala s šestico. Začela je zgubljati glavo, bo-ječe se smehljati in hitro zagotavljati, da se še ni popolnoma privadila po novem. Vendar so zapisovali na njo, in to veliko, tembolj ker je grof, vaje igrati visoko, igral previdno in dobro in nikakor ni razumel, zakaj ga praporščik suje pod mizo in zakaj da dela take napake pri vistovanju.

Liza je prinesla še jabolčnega kolača, treh vrst sadnih sokov in pa na neki poseben način namočenih opornih jabolk. Nato je stopila materi za hrbet

in gledala igro, semtertja pogledavajoč častnika, grofove roke z belimi, tenkimi, rožastimi očiščenimi nohti, katere so skušeno, gotovo in lepo metale karte in pobirale ubitke.

In zopet je Ana Fedorovna, z neko razdraženostjo bijoč karte drugim, dokupivši do sedmih, propala brez treh in na zahtevanje bratovo zapisavši kako popačeno številko, se popolnoma zmedla in prenačilila.

— Nič, mamica: jih že še obigrate, rekla je Liza, hoteč mater izmotati iz smešnega položaja. — Strijca obigrate, ko se zavozí.

— Ko bi mi ti pomagala, Lizika! rekla je Ana Fedorovna in zbegano pogledala svojo hčer. — Ne vem, kako...

— Jaz tudi še ne znam tako igrati, odgovorila je Liza, skrbno seštevajoč materi nasprotno ubitke. — Tako zgubite veliko in Pimočki ne ostane nič za obleko, pristavila je šaljivo.

— Da, tako se zaigra lahko deset rubljev v srebru, rekel je praporščik, gledajoč Lizo in želeč začeti pogovor z njo.

— Ali ne igramo v bankovcih? vprašala jo Ana Fedorovna in jih pogledavala vse tri.

15.) Prispevek za most čez Sočo pri Barki K 130.000
Do lani je bilo dovoljenih že 470.000 K. O mostu se ni ne duha ne sluha. Sedaj izročijo delo novemu podjetništvu. Ali pa bo to delalo pametneje od prejšnjih, to je vprašanje. Ta most nas spominja tiste britke zgodovine slov. mestne sole v Gorici. Lahi so ga dobili pod Badenijem, Gregorčiču in Coroninju pa so bili obljubili slov. solo, katere še sedaj nimamo.

Gorenje številke izkazujejo lepo svoto denarja, ki čaka, da se ga porabi v splošno korist našega prebivalstva. To je prav lepo, ali ne dela se pa le ne tako, kakor bi bilo treba. Zato je več vzrokov, nemali je tudi ta, da primanjkuje v deželi tehniških močij. Zato pa se podaljšujejo svote, katere bi morale biti že porabljene, kakor vidimo, od leta do leta, storiti pa je mogoče ali prav nič ali pa le malo.

Toliko za danes o vladni predlogi finančnega zakona za letošnje leto.

Dopisi.

Iz Brd. — (Kozanski župan nekda in zdaj). — Med tem, ko se o pustnem času po vseh občinah in sploh po vsem svetu v plesu in raznih veselicah mladi ljudje veselijo ter si želijo, da bi pustni čas se dolgo naprej trajal, se slisijo leto za letom po vaseh v Kojško-Kozanski županiji sledeti vsikliki: Hvala Bogu, da je že enkrat ta dolgi pustni čas minul, kajti v omenjenem županstvu ni bilo že toliko let plesa niti druge veselice; ta celi pustni čas bilo je vse žalostno, mrtvo, kot bi vse pogorelo. Kozanski župan ne dovoli, ali bolje reči: duhovniki ne dovolijo plesa niti druge veselice, ker župan je samo na priliko mella, s katero duhovniki pometajo; pa ne mislite, dragi čitatelji, da je omenjeni župan tako nazaj, da ga lahko k melli primerjamo, kajti on je samov takih slučajih za mello duhovnikom, v katerih lahko sodi, da bode to njemu v korist služilo. Nekateri bi morda njega zaradi njegovega sedanjega obnašanja sodili, da je zagrizen klerikalec? O, kratko nikar, njemu je pri vsem v glavnem le za županski stolec; tega se on strasansko boji zgubiti, in ako bode moral istega v resnici enkrat zgubiti, si misli sam pri sebi, da potem kar umre. Iz tega se mora sklepati, da se na županovem stolcu strasansko lepo sedi. Ako bi bil naš župan že iz narave pobožnjak, bi mu mi toliko ne zamerili, da potem, ko je postal župan, tako močno v črni rog trobi, da se slisi po celih Brdih, toda mi poznamo njega že od pred, ko še ni bil župan. Ko je postal župan, se je včasih že spremenil in se spremeni, ako isto služi v njegovo korist.

Gospod župan! Gledé na to bi Vas mi vprašali, zakaj je bil javni ples dovoljen tako dolgo, dokler je bila dvorana Vašega brata, krčmarja in mesarja, prosta? In potem ko je bila ta dvorana predelana za šolsko poslopje in občinski parlament, ste javni ples popolnoma prepovedali. Ali niste s tem

Minljivosti tega sveta.

(Vsem lahkoživcem posvetil F. G.)

Ni ga več.

Tako mlad, tako poln bujnega življenja, ne, življenje samo, je moral v prerani grob...

Ravnokar ste ga še videli vživati posvetne naslade v polni meri in v pohujšanje vseh nedolžnih; ravnokar je še pil iz opojne čaše življenja v dolgih strastnih požirkih; ravnokar je še norel in uganjal take reči, da so se križale pobožne žene v strahu, da se pogrezne svet vsled njegovega počenjanja...

In sedaj je že med — rajnkimi... Da, zadela ga je kazen božja.

Njemu ni bilo nič svetega, nič vzvišenega, v svoji divji razposajenosti je poznal jedino le svoj »jaz«, temu služiti in prinašati tudi največjih žrtv — je bil njegov »credo«. Kaj je bilo njemu mari, da so se nekateri spodtikali nad njegovim brezskrbnim in pohujšljivim življenjem? Ves svet ga je briga le v toliko, v kolikor mu je dajal in prožal vsakovrstnih zabav in naslad; svet in ljudje na svetu so mu bili le sredstvo, da se je on kratkočasil, da je on lahko ustrezal vsem raznoterim željam svojega pohotnega srca...

In on je živel, živel, pa še kako je živel! Ni je sladkosti, da bi je on ne

javno pokazali, da Vi delate le za svojo in za Svojega brata korist in ne za korist občine, za kar ste poklicani. Vi poslušate glas iz črnega telefona. Ali niste se prepričani, da tistim, kateri Vam pri Vašem uradovanju delajo načrte, ni nič mar za občinske koristi ter da isti ne privoščijo ljudstvu sploh nič dobrega? Ali slednji ne pripoznate tega, da Vi škodujete občini samo v zadevi prepovedanega plesa vsako leto okroglih 600 K brez drugega, kar bi udobili krčmarji, godci, trafikanti itd. in Vi, gospod župan, se za vse to niti ne zmenite. Varate se, ako morda mislite, da ostane tisti denar doma v žepih. O ne, marveč fantje ga nosijo drugam, v Biljano, pa tudi v Lahe, kjer vedo, da bo ples. Vam je ležeče le na tem, da zadovoljite gospod nuncie ter si ohranite tako Vaš stolec, na katerem se tako lepo sedi. Vi računate na to, da duhovniki imajo neizobraženo ljudstvo v svojih krempljih, na katero morajo pritiskati pri prihodnjih volitvah, da iste ščuva, da bi Vas kdo s stolca ne prekučnil; no, to je previdnost, akoravno ni prav lepa, pa kaj Vam mar, samo da Vi lepo sedite na stolcu.

Nekateri cenjenih bralcev bi morda radi vedeli, kako se vršijo občinske seje v Kozanskem parlamentu; jaz hočem v tem zmislu samo nekoliko namigniti.

Starešinstvo obstoji iz 30 moč, v njem sta tudi dva duhovnika kot občinska odbor-nika; isto se snide na določeni dan seje. Umevno je, da ti možje bi morali že vnaprej vedeti kot odborniki, o čem se bode sklepalo tega dne ter biti pripravljeni za vsak slučaj, glasovati ali ne glasovati v občno korist, a žalibog o tem nimajo nobenega pojma. Ko pa stopi v dvorano odbornik g. vikar Žnidarski iz Gradnega, vstanejo vsi s svojih sedežev kot bi prišel kak kralj; isti pa dobro ve, kaj se bode sklepalo pri tej seji ter je popolnoma pripravljen. Ko se ta oglasi k besedi, so vsi drugi kar zamaknjeni v njega, in kar on predlaga, to je vse za dobro vzeto, bodisi kakoršneoli barve.

Moram omeniti še, da v tem starešinstvu so štirje odborniki razsvilljeni, kateri dobro poznajo občno in posamezno škodo in korist v teh sklepih, a žalibog premalo jih je, kajti glasovi nevednežev premagajo, kateri so kot slepo in nepogojno orožje župana in vikarja Žnidarskega. — Pomilovanja vredna je taka občinska uprava!

Več Bricev.

Dostavek uredništva: Dopis priobčujemo na izrecno in opetovano prošnjo gg. dopisnikov, kateri prevzemajo zanj vso odgovornost. Nam vse te stvari niso tako podrobno znane. Zato dopuščamo tudi morebitne protiodgovore.

Domače in razne novice.

Volitve volilnih moč na Krasu. Naši: Pliskovica 1 vol. moč, Vel. Repen, 2, Gabrovica 1, Skopo 1, Zgonik 3. Od drugod še nimamo poročil, ali sodimo, da smo prodri

bil okusil, ni ga veselja, da bi ga on ne bil vžil. Okoli njega se je vrtelo vse, okoli njega je bilo rajanje, brez njega žalost, puščoba. Najpustejši, najdolgočasnejši kraji so se nakrat spremenili v raj, ko se je prikazal on...

Ni torej čuda, da si je mahoma pridobil nebroj prijateljev in oboževalcev, ki so trumoma hiteli v njegovo bližino učiti se brezskrbnega veselega življenja. Kdor je bil pri njem, je pozabil vse, vso prestano žalost in trpljenje.

In skoro bi bilo človeštvo že na tem svetu doseglo svoj raj...

To pa je začelo beliti glavo onim elementom, ki imajo nalogo skrbeti, da se ti ne bo predobro godilo že na tem svetu, in jeli so tuhtati in tuhtati, kako bi se maščevali nad tem brezbožnežem, ki jih je že toliko nagodel.

Izmislili so si načrt, ki jim ni mogel spodleteti. Sam naj bo lezel v zanjko, njegova pregrešna strast naj mu bo izkopala grob...

Ker jim je bila le predobro znana njegova pohlepnost po ženskah, so določili žensko, ki naj bi bila trnek, na katerega se mora vjeti požrešna ščuka.

Izbrali in pregovorili so jedno izmed svojih pobožnih devic, da je bila pripravljena navidezno udati se nenasičenemu lahkoživcu, ob enem pa izvršiti delo Juditino...

tudi še v drugih občinah, kakor poznamo položaj, tako da bo zmaga dr. Treota sijajna.

Volitve volilnih moč v tolminskem okraju pričnejo v ponedeljek. Jutri bo se grmelo po cerkvah o liberalcih in brezvercih — toda volilci! vi dobro veste, da tu ne gre za sveto vero, ampak le za to, da si izberete poslanca iz svoje srede. Saj so zadnjič tudi pravili, da gre za sveto vero, pa je slo le za sleparja Caheja — sedaj pa tudi ne gre za sveto vero, ampak starčka Tonklja Vam hočejo vsiliti za poslanca. To pa za to, ker ni več za dandanašnji, da bi tim lažje klerikalci sami gospodarili. Volilci, pamet in samozavest!

Premeščenja v železniški službi. — Premeščen je g. Peter Mozetič, uradnik na tukajšnjem kolodvoru, v Trst. — Postaje-načelnik v Zadru g. Fr. Planiščič pride v Gorico kot predstojnik v oddelku za blago. — Kot načelnik inženirja Zenkovića pride iz Münzschlaga inženier pl. Mayersbach.

Novi deželni uradniki. — Iz mesta nam sporočajo: „Laski listi so naznanili, da deželni odbor je imenoval g. Arturja Gles-siga deželnim inženirjem. Nastopi službo že z marcem. — S tem je oddana Italijanu že druga najvažnija služba. Čuje se, da tej bo sledila še druga, in tretja, in četrta. Ko bodo mesta tako zasedena za jeden rod, Slovenci lahko obrišemo pod nosom vse svoje nade, katere stavljamo v deželni urad. — Novi inženir ne zna slovenski, ali čujemo, da se je obvezal, naučiti se „quel poco che occorre“ (tisto malo kolikor je treba) v — dveh letih. To pa je proti jasnim določilom deželnega statuta, ki zahteva popolno znanje obeh jezikov. — Gospoda Berbuč in Klancič, kaj pa to pomeni? — Toda še hujše novice sledijo, kakor čujem šepetati. Sledila bodo imenovanja zapored proti določilom deželnega statuta, a tepeni bomo mi Slovenci. Gospoda Berbuč in Klancič, ali ne poznata deželnega statuta?*

Smrtna kosa. — V Ljubljani v „Leonisču“ je umrl preč. g. Štefan Kerkoč, vikar v Lokavcu pri Ajdovščini. Rojen je bil l. 1843. v Gojačah, v mašnika posvečen 15. sept. 1867.

Iz Lokavca smo prejeli gledé na smrt č. g. Kerkoča z dnem 27. pr. m. tak-le dopis:

Nekaj pred poldne je udaril tužno plat zvona, in kot blisk je bil raznesen glas, da bje v slovo našemu preljubljenemu preč. g. vikarju Štef. Kerkoču, ki je skozi 25 let nepretrgoma v popolnem soglasju pastiroval med nami.

Prečastiti je bil vse skozi miroljuben in mil, in ni bil zagrizen, kakor jih je, žal, le preveliko število.

Pri zadnjih deželnozborskih volitvah se je namenil biti nevtralen, le gosp. župan Vidmar in podžupan Južin sta pritiskala s tako silo nanj, dokler se jima ni iz boječnosti udal ter šel v hribe agitirat za njih poslanca, ki se sedaj hladi v pokoju, ter si s tem, ker je bil že prileten in obilega života, nakopal bolezen, za katero se je moral iti v Gorico zdraviti, iz Gorice v Trst v bolnišnico,

In jeli so se mu hliniti, da so si pridobili njegovo zaupnost. Ravno je bil zapustil neko zapeljano dekle in iskal druge, tedaj so mu pa začeli priporočati svojo varovanko. Opisovali so mu vse njene vrline, vso njeno krasoto, in kmalu je gorela v pustolovecu taka strast po neznani devici, ki je združevala v sebi toliko čarov, da je obljubil poboljšati se in jo vzeti za ženo, ako mu jo priskrbe...

Določili so dan, ko mu bodo pripeljali nevesto, in svetohlinci so si veselja meli roke, da jim gre vse tako po sreči.

Njegovi prijatelji pa, ki so bili vžaloščeni, ko so spoznali, da bodo izgubili svojega nenadomestljivega tovara in voditelja, ki si gotovo ne boče mogel več pomagati iz zakonskega jarma, — oni so sicer slutili bližajočo se nesrečo, toda molčali so, ker niso hoteli verjeti slutnjam...

On pa se je znova vrgel v vrtinec življenja, hoteč veselo prebiti zadnje, že stete dneve prijetnega samskega stanu.

Mej tem se je pa približal dan svatbe.

Prijatelji so mu napravili fantovsk večer, da bi se še enkrat pošteno radoval v njihovem krogu, da bi mu še enkrat pokazali, kako drag jim je bil...

ker se tam ni pomagalo, je šel v Ljubljano, kjer je izdihnil svojo blago dušo. Lahko bi častiti starček užival za svoj trud veselje še mnogo let, tako govorijo ljudje, ako bi ga bila župan in podžupan pri miru pustila. — Blagi pokojnik ostane nam nepozaben. Bodi mu lahka zemlja!

Iz trgov v veleposestvo, iz veleposestva v kmečke občine. — Ubogi vitez Tonkli, ki dopušča, da ga dr. Gregorčič peha od jednih volitev v druge. V trgih je propadel, v veleposestvu istotako, sedaj pa ga pehajo po kmečkih občinah, in prebivalci Tolminskega bi ga morali sedaj voliti, kljub temu, da mož ni več za današnje čase. Kaj bi le delal v dež. zboru? Nam je neljubo, da se moramo s te strani dotakniti gosp. dr. Tonklja, ali istina je istina, in kdor nastopa v javnosti, je podvržen javni kritiki. Prebivalci Tolminskega bodo pač toliko previdni, da ga ne pošljejo v deželni zbor, marveč ga od-slovijo, da naj ostane doma v miru in počitku.

Sprevidijo pa lahko volilci Tolminskega, da jih hočejo klerikalci zopet opehariti za mandat. Gregorčič pač misli, da je on za vse, in da je vseeno, kdo je poleg njega. Ali da temu ni tako, in da volilci v Tolminskem okraju hočejo vrlega poslanca, to pokažejo sedaj ob volitvah volilnih moč in na dan volitve poslancev. Volilci, prevdarite, kaj delate, primerjajte oba kandidata, in volite tako, kakor je edino pametno.

Z denarjem plačana „katoliško-narodna zavešt“. — „Slov. Narod“ od srede je priobčil članek „Tajno!“, iz katerega posnemamo to-le:.....

„Da izdajajo klerikalci ogromne svote za volitve, o tem svedoči dejstvo, da ravno te dneve pošiljajo na svoje verne pozive, da bi prispevali za pokritje deficita zadnjih državnozborskih in deželnozborskih volitev. Pozive se pošilja strogo tajno v zavitkih in nosijo zgoraj napis! „Tajno!“ Podpisana sta dr. Ivan Šustersič in rimski dr. Aleš Use-ničnik. V tem pozivu na svoje zveste somišljenike — v prvi vrsti duhovnike, kateri poziv naj bi nam liberalcem ostal neznan, kakor kaže beseda „tajno!“ — pravijo, kako velike svote so izdali pri zadnjih državno-zborskih volitvah in da se te pokrije in nabere, če bode slo se ve, kaj za prihodnji fond, se pozivlje vsakega, ki se mu je dopisal poziv, da se takoj s primerno vsoto od-rve in v nadalje zaveže v obrokih gotov znesek vplačevati. Ta poziv je pač živa priča o katoliški zavesti našega ljudstva in kaže, iz kakega prepričanja so kmetje volili klerikalno. To prepričanje je bilo kupljeno, ta katoliška zavednost je bila plačana. Zdaj sele vemo, zakaj klerikalci tuintam kake ostale dolgove taje in nobeden neče nič slisati o njih. Fondi so pošli, denarja ni, davka na vse strani, a vinarji tretjerednic in tretjered-nikov, Marijinih devic in drugih prismo-d le malo izdajo in le počasi skupaj kapljajo, da preteče precej časa, predno se nabere kak stotaček. Kakor že omenjeno, je gotovo naj-

in zvenketale so čaše in penil se je šampanjec in peli so fantovske pesmi.

On je bil ta večer posebno v svojem elementu, bil je vesel in razposajen kakor še nikdar. Pirovanju ni hotelo biti ne konca ne kraja. Vse je plavalo v radosti, v večno mladi radosti...

Kar naenkrat se odpro vrata in jeden izmed svetohlincev vstopi ter naznani, da se bliža nevesta, ponižna, toda nedolžna in krasna.

In vstali so veseljaki in radovedni šli naproti tako hvalisani krasotici, ne da bi bili zaprli vrata za seboj.

On pa je ostal sam. S čašo rujnega vinca v roki je drhteč pričakoval svoje usodne neveste.

In ona je prihajala. Zagrnjena v bel pajčolan, je s palico v roki podila pred seboj prestrašeno veselje. Od nje se je širil vzduh, ki je takoj zatrl vso radost, kamor je segel.

In stala je pred odprtimi vratmi ter pogledala na svojega ženina.

Njemu pa je odpadla kupica, planil je pokonci, da bi objel to krasno postavo, toda niti dotaknil se je ni, ampak zgrudil se je mrtev tik pred njenimi nogami.

In čez pustovo truplo je šla pepel-nična sreda k prvi maši.

»Jednakopr.«

več pozivov šlo na duhovnike. In ti? Sami iz svojega ne bodo nič dali. V cerkvi se postavi v ta in ta namen k vsem pusicam se ena in mežnar bo vsak mesec jedenkrat zvenkljal okrog vernega ljudstva, pa pojde. Če ne, pa se napravi še jeden „ofer“. In tako se bo izjemalo in stiskalo iz nevednega ljudstva do zadnjega vinarja, dokler se tudi temu jedenkrat oči ne odpro. Sicer se mu pa že odpirajo. Če se pomisli, kako nerad kmet kaj da, razven v „božjo čast“, torej se ne smemo čuditi vsemu neslanemu in onih ljudi vrednemu zabavljanju na inteligenco, ker ni v njih taboru, da bi našla denarne vrzeli; pa ne samo to, še huje je pa, da zna tako mošnjček lajšati. Na denarni strani so klerikalci najobčutljivejši. Vse odpuste, še odpad od vere, le denarnega zaklja se ne dotakniti. Prav za to je pa treba klerikalce od denarne strani potipati. Nič dajati, pač pa jim stroške provzročati, na ta način pridemo najprej do miru.“

Ker se vsrjšo v naši deželi v tolminskem okraju in na Krasu prav sedaj volitve volilnih mož, je ta članek prav poučen. Nasi klerikalci imajo svoj „tiskovni sklad“, s katerim pritiskajo na ljudstvo, in ker so se sedaj vrgli z vso nečuvono silo v volilni boj, je več ko gotovo, da bodo rabili denar in zopet denar za volitve. Podkupovali bodo in napajali bodo ljudi, da bi le hoteli voliti tako, kakor ukaže g. nunc. Kdor je kaj moza, ta se ne da prodati nuncu za čašo vina, kaj takega stori le — babal.... In kar izdajo sedaj, tisto poberejo potem ob drugi priliki nazaj, tako, da škoda ima le kmet, zlasti, ako je izvoljen klerikalni kandidat, ker klerikalnim poslancem je kmet deveta briga!

Po učiteljih. — Klerikalci kar ne morejo preboleti tega, da velikanska večina učiteljev na Goriskem noče v Slomškarijo. Zato jih napadajo, kar se da, smešijo in grdiijo, tako le za premembo po geslu: kakor kaže pa jih tudi včasih pomilujejo, pravijo jim ubogi učitelji, strašno se jim smilijo — ali to le takrat, kadar hočejo pred njihovimi očmi ošibati napredno stranko. Zadnja „Gorica“ in „Prim. List“ jih napadeta na grd način, ali ob enem jih „Gorica“ tudi pomiluje ter jim kaže, kako da jih je napredna stranka vodila za nos pri volitvah. Vsak učitelj, ki je čital tisti pamflet ter vč, kako so stale reči z Vrtovčevu kandidaturo, je vrgel „Gorico“ stran, prepričan, kako zavija, in da ima edino le namen, begati učiteljstvo gledé na vrseče se volitve volilnih mož. „Gorica“ sedaj kar nakrat joka, zakaj da ne kandidira narodno-napredna stranka zopet Vrtovca. Glejte, vsakdo je pričakoval — tako pravi ta hinavski farovski list — da se Tumova stranka spomni vsaj pri tej priliki svoje obljube ter postavi na Krasu ali na Tolminskem učitelja za kandidata. Toda ti naprednjaki so pozabili na obljube in na Vrtovca ter postavili dva druga kandidata... Kaj naj rečemo na to? Učiteljstvu ne bomo razlagali, kaj in kako je bilo z Vrtovčevu kandidaturo, ker isto to dobro ve in ker vse, kar se je godilo, je bilo izvršeno v sporazumljenju učiteljstva. Zato se morejo učitelji le smejati budalostni pisavi „Gorice“. — Klerikalci se enkrat jezijo, da hočejo vse učitelji komandirati, češ, Tuma je bil učitelj, Gabršček je bil učitelj, Vrtovec je učitelj — kaj le hočejo ti učitelji! po drugi strani — kadar kaže — pa se jim laskajo, ali le s tem namenom, da bi jih hujskali proti narodno-napredni stranki ter odvrčali od delovanja za njo, češ, ako že nočejo delati za klerikalce, morajo pa mirovati!

Prepričani smo, da učitelji že poznajo tako past; zato pa se „Gorica“ jako vara, ako misli, da kakega odvrne iz naših vrst ter da se pomnoži Slomškarija.

Pri vsej tej hudobiji pa hoče „Gorica“ tudi odvrčati pozornost od vprašanja: Zakaj pa klerikalna stranka, ki se čuti tako močno ter vedno tako bahato zatrjuje, da zmaga tu in tam, zakaj ta stranka, ki takrat, kadar jej kaže, obrača svoje lice prijazno proti učiteljstvu, zakaj ta stranka ni postavila nikakega učitelja za kandidata? Narodno-napredna stranka je imela resen namen, spraviti v deželni zbor tudi jednega učitelja, in ga je tudi kandidovala, klerikalcem pa niti na um ni prišlo, kljub temu, da so bili gotovi več mandatov, dati jednega izmed njih kakemu učitelju. In zakaj ne? Zato ne, ker klerikalci smatrajo učitelje za „minderwertig“, ker jih trpijo krog sebe le kot ponižne hlapce, kateri ne smejo niti misliti na poslaniški mandat. Naša stranka se je trudila, da pribori učiteljstvu poslanca, klerikalci pa jih le tlačijo, obrekujejo in psujejo in kadar kaže,

pomilujejo ter hočejo hujskati proti narodno-napredni stranki, jih terorizovati, denuncirati ter jim škodovati na sploh, ako nočejo služiti črni suknji. Tak manever uganjajo z učitelji prefrigani redniki „Gorice“ in zeleni pobíči okoli „Prim. Lista“ — zato pa se mora vsak učitelj, ki kaj drži na svojo čast, postaviti po robu zaničevanju in intrigam od strani klerikalcev ter stopati v javnosti kot zaveščen mož s poštenim čelom in — mogoče — vestjo, da dela za blagor svojega stanú, sole, naroda in sploh človeštva, ako v javnosti ne sledi več in manj žegnanim volkovom v ovejí obleki, katerih politika je v največjo nesrečo našemu narodu. Zato pa po koncu in skupno v boj proti srednjeveškemu nazadnjstvu, ki hoče naše ljudstvo držati v temi edino s tem namenom, da ga izžema v svojo korist, za svoj trebuh!

Vožnja po električnih avtomobilih. — Neka dunajska tvrdka hoče napraviti v Gorici vožnjo po električnih avtomobilih. Vsak vagon, ki bi bil pripravljen in elegantno prirejen, bi imel prostora za 28 do 30 oseb. Akumulatorje za električno moč bi imeli v hotelu pri južnem kolodvoru.

G. Ivan Illicher pa je vložil prošnjo, da bi smel voziti stranke z avtomobilom na navaden par; avtomobil bi imel 6 sedežev. Tako bi jo lahko tudi nebogatinec pripihal s kolodvora v mesto po avtomobilu za male vinarje.

Zopet v Rim. — Zopet hočejo v Rim, in to pot dné 14. aprila t. l. Ako se oglasi 450 romarjev, pojde z Goriskega poseben vlak. Ni verjetno, da bi se jih oglasilo toliko! — Za 3. razred se plača 29 K, za 2. pa 50 K. Ako bi Ličan in Pavlica naložila 450 ljudi, bi šlo z njimi iz dežele le za vožnjo, ker se mora plačati tudi vpisnine po 1 K za 3. razred in 2 za 2. — okroglo računano 14.000 K. Kje pa je živež, prenočevanje, svete podobice, darila, Petrov vinar itd.? Če upoštevamo še vse to, bo 20.000 K skoro premalo. Za tako veliko svoto bi se zlašalo ljudsko premoženje. In kaj bi imeli romarji od tega? Videli bi res iz vlaka Italijo ter obiskali cerkev za cerkvijo, drugega pa ne bi videli ničesar. Le prašajte tiste, ki so bili tam s takim vlakom, če to ni res! Moli se pa lahko tudi doma, in bržčas bolj zbrano, kakor v gnječi v Rimu.

Čudno bi bilo, da bi izletela iz naše dežele v blaženo Italijo tolika svota denarja, ko se čuje na vseh straneh pomanjkanje po denarju.... Nò, končno, kdor je bogat, gre lahko, kamor hoče, ali v take „pobožne“ vlake nabesejo po navadi tudi ljudi, kateri bi tisti denar krvavo rabili doma, in ki naravnost grešijo gledé na domače gospodarstvo. Toda vse v „božjo čast“, za romanje, cerkev in papeža mora biti denar, tudi če ga potem ni za sol in kruh. Tako zahtevajo postave klerikalizma, in tako rešujejo razni rimski dohtarji socialno vprašanje.

Izvestnemu članu uredništva „Gorice“ svetujemo prav resno, naj se ne obnaša po ulicah grozilno in naj nikar ne meče s „prasci hudičevimi“ okoli sebe, da ne bo še bolj umazan, in da ne pride v navskrižje s paragrafi, ki so tu tudi za take tičke. Toliko prav dobrohotno za danes!

Koncert Pavla Bulssa „pri Dreherju“. — V dvorani „pri Dreherju“ se bo vršil 6. t. m. ob 8. uri zvečer koncert, kateri priredi Pavl Bulss, komorni pevec, v družbi s Sonio Herma in Terezo Pott; prva je koncertna pevka z Dunaja, druga pa pianistinja iz Kölna. Vspored obsega 8 raznovrstnih točk.

Vstopnice se dobivajo v knjigarni Wokulatovi v Ozki ulici in zvečer pred koncertom pri vhodu v dvorano. Vrste I.-III. à 5 K, IV.-VI. 4 K, VII.-IX. 3 K, X.-XI. 2 K, stojšče 1 K.

Iz Vrtovbe smo dobili dopis, v katerem se zahteva od župana, da bi kmalu razpisal nove občinske volitve. Zahteva se čiste račune in pošten nov volilni imenik, da se prihranijo sitnosti z reklamacijami. — Najbolj pametno za župana in vstrečno za volilce je to, da se določi za volitve tak čas, ki bo ugajal na vse strani. To menda se lahko stori in tako ublaži razprtije.

Njegova Eminenca kardinal je blagoslovil te dni svojo novo kapelo in novi oltar v knez nadškofjski palači. Stavbeni načrt za kapelo je naredil neki Nemec iz Linca, slike je napravil neki Dunajčan, okrasje pa Delneri. — Ali slovenski kardinal ni mogel najti nikakega Slovenca za taka dela? ... Potem pa še prihaja „Slovenec“ z vprašanjem, zakaj da nedostaje Slovencem podjetnega duha?!!

Izpred sodnje. — Te dni je stal pred tukajšnjo okrožno sodnijo 29-letni Doljakov Štefan od Andreja iz Grgarja, ker je bil dné 27. okt. lani v gostilni Budinovi udaril 40-letnega Ivana Lacka po glavi s palico tako močno, da je ta izgubil zavest ter ležal mesec dni v bolnišnici. Udaril pa ga je radi tega, ker mu je bil L. baje pokradel nekaj obleke. Doljakov je trdil, da ne ve nič, da je udaril L. tako po glavi, ker da je bil popolnoma pijan tisti večer. Ali sodni dvor ni hotel dosti verovati v pijanost ter je prisodil Doljakovemu 3 mesece ječe.

Droblj. — V nedeljo zvečer jo je prisekal iz Solkana v Gorico neki Ladislav Filjevič, katerega je doletela ta nesreča, da so ga v prepiru, kakor je pravil, vrgli iz neke gostilne v Solkanu. Revez je padel tako nesrečno, da se je poškodoval po obrazu, vsled česar so ga sprejeli v tukajšnjo bolnišnico. — 29-letni France Blažičev iz Kozbane je šel v družbi z očetom z vozom domu. Voz je bil poln. Na poti pa se je voz nagnil ter padel na Franceta. Polomljenega in pobitega so prenesli v tukajšnjo bolnišnico, in le težko da okreva. — Dne 26. jan. je bil šel Ivan Rutar iz Volč v bližnji hrib po drva, ali me-tež ga je vrgel, da je padel precej globoko, vsled česar se je poškodoval tako, da so ga morali končno prineseti v Gorico v bolnišnico, kjer pa je te dni izdihnil. — 48-letni Ivan Cabas iz Medeje, kamnosek, oče 7 otrok, je bil že čez časa brez dela. Velika revščina je privedla moža do tega, da se je hotel usmrtiti. Prerezal si je žile; v težkem stanju so ga prenesli v tuk. bolnišnico.

Išče se mladeniča za trgovino z jestvinami v starosti 16—17 let. Razun popolne zmožnosti slovenskega jezika, se želi tudi nekaj laškega. — Ustmene in pismene ponudbe sprejema Eliza Tance na Proseku.

Društvene vesti.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju priredi v nedeljo 2. marca t. l. svoj zabavni večer v dvorani „Regensburgerhof“ I. Sonnenfelsgasse 2 z naslednjim vsporedom: Predavanje gosp. stud. med. Vekoslav Spindlerja, člana sl. akad. društva „Slovenije“. O Valentinu Vodniku in njegovi dobi. Društveni pevski zbor pod vodstvom gosp. Vinko Krusiča pa bode pel sledeče zборе: 1. Dr. Gust. Ipavec: „Pozdrav“, mešan zbor, 2. P. Hugolin Sattner: „Na planine“, moški zbor, 3. Stanko Pirnat: „Naša zvezda“, mešan zbor, 4. Ant. Nedved: „Ljubez in pomlad“, moški zbor s tenor solom, 5. Mat. Hubad: „Škrjanček poje, žvrgoli“, „Bratci veseli vsi“, „Ljuba povej, povej“, mešani zbori, 6. Ant. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. Med posameznimi točkami koncertoval bode septet gg. tamburašev sl. akad. društva „Slovenije“. Začetek ob 6. zvečer. Prijatelji društva dobro došli!

Razgled po svetu.

Državni zbor. (Dalje). Posl. Žitnik je izjavil, da on in njegovi somisljeniki ne morejo glasovati za dispozicijski fond z ozirom na stališče vlade proti celjskemu vprašanju. Posl. Perić je izvajal, da bi moral biti uradni jezik na dalmatinskih drž. uradih izključno hrvatski. Za Dalmacijo naj se sestavi investicijski program, ki bo imel namen: podpirati kmetijstvo. Posl. Vasilko se je pritoževal proti nasilstvom Poljakov nad maloruskim narodom. Zbornica je vsprejela na to točke: ministerski svet, upravna sodnija in dispozicijski fond. Poslednjo točko so sprejeli s 167 glasovi proti 102. Daszynski je napadal ministra za vnanje reči. — Zbornica je razpravljala o predlogu soc. demokratov, naj se v 8 dneh predloži novela k tiskovnemu zakonu. Körber je odgovoril, da bo vlada držala svojo obljubo. Nujnost je bila odklonjena.

Občinske volitve v Pazinu. — O izidu teh volitev pišejo „Edinosti“: Zmaga laske stranke nam ni prišla prav nič nepričakovano in smo bili že prej prepričani, da v 1. razredu propademo. Italijanom ste pripomogli do zmage dve okolnosti. Prvič c. kr. vlada s pomočjo svojih c. kr. uradnikov in drugih davčna reforma. Od 50 državnih uradnikov je tu namreč nič manj nego 45 Italijanov, kateri so seveda kakor en mož glasovali za italijansko listo. Vsled davčne reforme pa je mnogo naših volilcev preslo iz prvega razreda v drugi, ostalo jih je v prvem razredu pa še vedno toliko, da imamo mi večino nasproti laškim volilcem in bi bili tudi v

prvem razredu zmagali naši kandidati, ako bi bili državni uradniki glasovali za našo stranko, ali ko ne bi se bili vsaj udeležili glasovanja.

Pogreb Antona Mraka, ki je umrl vsled dobljenega strela na Verdijevem trgu dne 14. febr., se je vršil v sredo po noči ob 11. uri. Voz, ki je vozil truplo nesrečnega mladeniča naravnost na pokopališče, je bil obkoljen od redarjev in žandarmov.

Novejša vest. — V odseku za tržasko dogodka je predlagal poročevalec Fuchs, naj vlada odpravi izjemno stanje takoj, ko to dovolijo odnosi v Trstu. Hortis in Eilenbogen pa sta zahtevala takojšnjo odpravo izjemnega stanja in nagle sode. — V državnem zboru je napadal Glöckner Anglijo radi vojne z Buri. Začela je razprava o politični administraciji. — Blizu Harrismytha so ujeli baje 600 Burov, vzeli jim tudi 2000 konj, 28.000 glav živine, strelivo in orožje. Če je le res! — V Španiji ne bo se miru. V Madridu pri Toledu je množica naskočila užitniški urad, ga bombardirala, potrgala brzogavne žice ter sežgala vse uradne spise. Kitchener je sporočil v London, da se je udalo zadnji čas več burskih oddelkov. — Za občinske volitve na Dunaju so postavili Čehi v 8 okrajih samostojne kandidate. — V Ljubljani so igrali izvirno veseloigro „Učanjak“ iz peresa dr. Detele, ki je dobro vspela.

Narodno gospodarstvo.

Vinarski shod. — Dne 27. pr. m. ob 2. uri popoldne je bil na slov. oddelku deželne kmetijske šole shod vinorejcev gledé ustanovitve vinarske zadruga za slovenski del naše Goriske.

Shod je sklical naš vrli strokovnjak g. Anton Štrekelj, tehnični uradnik za trto-rejo pri c. kr. namestništvu v Trstu.

Gospod sklicatelj shoda je tu povdarjal konkurenco, katero delajo ptuja vina našim. Kot uzroke, vsled katerih naših vin ni mogoče prodati, navajal je vinsko klavzulo, petioliziranje, katerega se nekateri brezvestneji poslužujejo, in slednjič napačno napravljjanje naših vin. Da bomo svoj viniki pridelek lahko spečavali, in to po primernih, ne pa kakor dosedaj po sramotno nizkih cenah, no preostaje nam drugega, nego da snujemo poleg naše briske zadruga, vinarsko zadrugo za ves slovenski del naše Goriske.

Namen zadruga naj bi bil, ne kupovati in prodajati vino, ampak kupovati od zadrugnikov grozdje in to po navodilih umnega kletarstva podelati v vino. Ker je pa do brota vina odvisna od trtnih vrst, skrbela naj bi zadruga, da bi pripomagala vinogradnikom tudi k temu, in sicer s tem, da bi pospeševala za svoje ude pridelovanje ameriškanskih, trtni uši upornih trt, čepljenih s trtami evropskih vrst, za obnovo trtnih nasadov, katere dajejo dobro namizno in hoteljsko vino. Skrbela naj bi pa zadruga ne le za zasajanje teh vrst, ampak tudi za pravilno oskrbovanje.

G. sklicatelj shoda predlaga, naj bi se že danes volil odsek, kateri naj bi društvena pravila sestavil in svoječasno jih predložil splošnemu shodu vinogradnikov.

Navzočih je bilo kakih 50 vinogradnikov, kateri so na to volili odsek 7 udov: Dominko Viljem, vodja, Ličen Maks iz Rihemberga, Masera Josip iz Št. Mavra, Mrevlje Josip iz Dornberga, Premrou S. iz Gorice (uradnik pri „Centr. pos.“), Saunig Ivan iz Bilj in Štrekelj Anton, tehn. uradnik pri trž. namestništvu.

Odsek je izvolil na to: predsednikom Dominko Viljema, podpredsednikom: Jakoncčič Anton-a, deželni posl., tajnikom: Premrou S., poročevalcem: Štrekelj Josip-a iz Komna.

V drugej vrsti predlaga gosp. sklicatelj, naj bi se na željo nekaterih vinogradnikov volil odsek, kateri naj bi določil, ali se ima prirediti letos pokušnja, oziroma razstava vin ali ne.

V ta odsek so bili izvoljeni: Grbec Anton, krčmar briske zadruga v Gorici, Gruntar Franc, župan iz Šmarji, Klančič Anton iz Podgore, Klavžar Milton, Mužina Anton z Brjij, Mrevlje Josip iz Dornberga, Orel Josip iz Prvačine, Širca Alojz, oskrbnik v Gorici, Štrekelj Josip iz Komna, Vodopivec Vinko iz Kamenj, Ukmar Maks iz Avbera, Zuchiatl Franc iz Medane.

Odsek za prireditve razstave je volil: predsednikom: Klavžar Milton-a, podpredsednikom: Orel Josip-a, tajnikom: Štrekelj Josipa.

Goriška ljudska posojilnica je imela v mesecu febr. prometa K 177.511.48.

Deželni užitniški dač na pivo za tolminski sodni okraj je prevzel Josip vitez pl. Premierstein v Tolminu.

V slovo.

Ker se pred odpotovanjem na Štajersko (Lokovec nad Zidanim mostom) ne morem osebno posloviti od vseh svojih cenjenih gg. tovarišev in prijateljev, kličem jim na tem mestu: »Bog Vas živi!«

Pri Štomažu, dne 25. febr. 1902.

Svitoslav Starec,
učitelj.

V pisarni **Selfz-ove tiskarne** nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — 2 kroni 60 vin.

Veliki teden in Velika noč,

spisal prof. Adrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti po povzetju. Kdor pa denar že z naročilom vred pošlje, naj pridene še 20 vin. za vozni list.

Lekarna Cristofoletti v Gorici

Prave in edine želodčne kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka).

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva — Tekapljice **uredijo redno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličko popije. **Okrepé pokvarjeni želodec** storé, da **zgine v kratkem času omotica in životna lenost** (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da **človek raji je**.

Cena steklenici 80 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofoletti v Gorici.

Posredovalnica za zakone.

Resno, delikatno, z zagotovilom stroge diskrecije za dame in gospode vsakega veroizpovedanja, narodnosti, starosti in poklica.

Klein, trgovska agentura, Dunaj V.
Wehrgasse 11.

Zaščitna znamka: SIDRO.

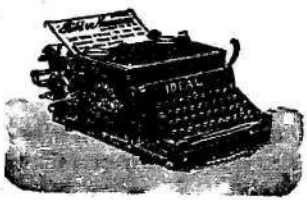
LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priznana kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1.40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s „SIDRO“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
v PRAGI
Elizabethgasse št. 5.

Seidel & Naumannov pisalni stroj „IDEAL“

Vzbuja senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke. Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjalnem papirju izdelá 4—6 iztisov, na konceptnem papirju 8—10, na tanekem papirju 12—16. Najvišje priznanje ter prva zmaga ameriške konkurence. — Zlata svetinja; Berlin (maj 1901.)

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:

Hch. Schott & Donnath

Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK
GORICA

Moderce
pariške zadnje novosti
kupite se najbolj in najceneje pri
J. Zorniku GORICA

Dobro moč trgovine, stejem si
v največjo čast javiti, da sem
z dobil od mnogobrojnih ča-
znih o mojih dobrih, pre-
moderch, in je radi tega v meni
vse moderce kakor se vidijo
po modnih listih 40%
ceneje kakor drugod.

Pozor!

Ivan Bednařik priporoča svojo

knjigoveznicu v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Na dež jubil. razstavi odlikovan s srebr drž. svetljo
Na Ivovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A.

v Pragi na Smilovu
(Praha-Smilov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih telovadnic
po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.
V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoč-
jočih sprisal domačih in inozemskih.
Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.
Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne
prosto. — 3

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Anton Pečenko

Vrta ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
istarskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56
litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerne. Poštežba počena

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih
bolezni, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobja
se zastoni in franko v Schwann-Apoteke, Frank-
furt A. M.

Gosp. lekarnar BÉLA ZOLTÁN

Budimpešta.

Prosim Vas vno-
vič, da mi doposljite
po povzetju 4 stekle-
nice po 1 gld. Vašega
izvrstnega mazila
proti protinu
in revmatizmu.

To izvrstno ma-
zilo se pri nas vedno
bolj razširja.
Z vsem spoštovanjem
Jurij Ammersdorfer
respicijent fln. straža vp.
Seekirchen.

Posebni slučaj,
mnogobrojna prizna-
nja in zdravniška
spravevala dokazu-
jejo, da je to mazilo
že več let znano in
gotovo delujoče
sredstvo, katero naj-
bolje upliva pri bole-
činah v koseh, skle-
pih in mišicah.

Cena steklenice 2 kroni.

Glavna zaloga za Avstrijsko: Lekarna pri
„Arnem medvedu“

Dunaj, I. Lugeck 3.

Poštne naročbe na lekarnarja
Zoltán v Budimpešti.

64. Trst (sv. Andrej) - Pulj in obratno.

Meš.	Osební vlaki	Brzvl.	Ischal vl.	Postaje	Brzvl.	Mešanee	Osební vlaki	Brzvl.
174	112	114	116	1	122	—	113	—
6:30	8:46	4:30	7:45	—	2:30	—	11:15	7:—
—	9:06	4:50	—	—	—	—	—	—
7:26	9:11	4:54	8:07	—	2:55	—	10:38	6:37
8:02	9:26	5:09	8:21	—	3:10	—	10:13	6:24
8:28	9:38	5:21	8:32	—	3:22	—	9:52	6:12
—	9:48	5:30	—	8:38	—	—	—	—
—	9:59	5:45	—	8:49	—	—	—	—
—	10:17	6:04	—	—	—	—	—	—
—	10:28	6:15	—	9:13	—	—	—	—
Brzvl.	10:40	6:26	—	—	—	—	—	—
vlaki	10:56	6:42	—	9:31	—	—	—	—
—	11:11	7:—	—	—	—	—	—	—
6:35	11:21	7:12	—	9:52	—	—	6:25	4:13
6:40	11:36	7:18	—	—	—	—	6:20	4:02
6:51	11:38	7:31	—	10:03	—	—	6:19	3:53
7:12	11:58	7:54	—	—	—	—	5:55	3:31
7:31	12:13	8:14	—	10:33	—	—	5:38	3:09
7:37	12:18	8:21	—	—	—	—	—	—
7:44	12:24	8:28	—	—	—	—	—	—
7:49	12:29	8:35	—	—	—	—	—	—
8:03	12:42	9:51	—	10:54	—	—	—	—
8:11	12:48	9:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:10	—	—	—	—
Br. k. 1:17	—	—	—	11:21	—	—	—	—

Zahvala.

Zahvaljujemo tem potom vse p. n. sorodnike, prijatelje in znanee,
kakor tudi ostalo občinstvo za obilno udeležbo pri pogrebu blagega
pokojnika gospoda **Ivana Pahorja**, posebno pa slavno županstvo
za venec, učiteljsko osobje, pevovodjo učitelja gosp. R. Vižintina in
gg. pevce.

V Renčah, 26. februarja 1902.

Žalujoči ostali.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. dec.
1901. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
5 %. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %
» varščino ali zastavo 6 %
» menice 6 %
s 1/2 % uradnino.

Glavni deleži koncem leta 6 %.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar. — Posojila
se dajejo le zadružnikom.

Nenavadni

mikroskop

(povečevalno steklo)

katerga se je prodalo v svetovni razstavi v Čikagi nad 2 1/2
milijona komadov, se dobiva odslej pri meni za nizko ceno

samo kron 2.40

katera treba naprej poslati, bodisi za kron 2.60 franko, ali proti
povzetju 40 vin. več. Prednost tega nenavadnega mikroskopa je, da
se vsaka reč vidi do 1000-krat povečana. Vidi se prašne mrčese
ter za oči sploh nevidne živalice v velikosti zelenega hrošča. Ne-
obhodno potreben je pri botaniki in naravoslovju ter aparat, ko-
jega se je že davno želelo za hitro rabo za preiskavo ponare-
jenih jedil ter pokvarjenega mesa. Vodne živalice, kojih ne vidimo s prostim oesom, se vidijo z mi-
kroskopom, kako živahno smučejo po vodi. Razun tega je aparat tudi pripraven za kratkovidne, da
lahko čitajo najmanjše pisave. — **Bolji mikroskop** kateri poveča do 2500-krat, skupno z mnogimi
objekti in objektivnimi stekli, stane v elegantni škafli samo 5 kron. — Navodilo je pridjano. — Najfi-
nejši daljnogled, s kojim se vidi v velike daljave, z akromatičnimi stekli, s trikratno medeno cevjo v
elegančni šatnji za samo 5 kron. — Razpošilja **A. Feit, Dunaj, V/.. Matzleinsdorferstrasse 76.**

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem
in založnikom pohištva, da ima

veliko zalogo

veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slogov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevzeli
dosedanjo trgovino pohištva tvrde
Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza
vecchia št. 1, katero bomo vo-
dili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno
po naročilu v najkrajšem času.

Cene zmerne.

Ocio je lično ter dobro osušeno.